

Okružni sud u Doboju u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to: Cocić Slobodanke, kao predsjednika vijeća, Prešić Vojke i Rulofs Dragana, kao članova vijeća, uz učešće Đedovac Bojana, kao zapisničara u upravnom sporu po tužbi tužioca Udruženja građana „Borba protiv korupcije u BiH“-Transparency International Bosne i Hercegovine, Banjaluka, ul. Gajeva broj 2, kojeg zastupa Predsjednik Odbora direktora Emir Đikić, protiv akta tužene Opštine Brod, broj: 02-053-11/14 od 08. avgusta 2014. godine, koju zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika Doboj, u predmetu pristupa informacijama, u sjednici vijeća održanoj dana 23.08.2017. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba tužioca se uvažava i osporeni akt se poništava.

Obavezuje se tužena da tužiocu na ime troškova u upravnom sporu naknadi iznos od 1.277,50 KM (na ime sastava tužbe, paušala i PDV-a po A.T., te sudsku taksu na tužbu, presudu i zahtjev za preispitivanje sudske odluke) u roku od 30 dana od dostavljanja ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom tužene, obaviješten je tužilac da nema uslova da tužena postupa po njegovom zahtjevu broj: 14-FOI(389) od 25. jula 2014. godine, kojim je zahtijevao da mu tužena dostavi odgovor u formi odluke drugostepenog organa.

Blagovremenom tužbom tužilac je kod ovog suda, putem punomoćnika, advokata , pokrenuo upravni spor, kojom osporava zakonitost pobijanog akta, kako to proizilazi iz sadržaja tužbe, zbog povreda pravila postupka, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, obrazlažući: da je tužilac podnio zahtjev opštini Brod kojim je tražio dostavu informacija i kopije svih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini; da je tužena opština obavjestila tužioca podneskom broj: 02-053-11/14 od 07.04.2014 .godine da nije u mogućnosti udovoljiti zahtjevu obzirom da traženi podaci predstavljaju povjerljive lične podatke trećih lica zbog čega je potrebna njihova saglasnost za dostavu traženih podataka, a koju saglasnost opština i nije u mogućnosti tražiti od njih, jer ne raspolaže podacima o trećim licima; da je tužilac protiv pomenutog podneska tužene broj: 02-053-11/14 od 07.04.2014 .godine uložio žalbu načelniku opštine Brod, ali da načelnik opštine kao drugostepeni organ nije donio odluku po žalbi, zbog čega je tužilac 03.07.2014. godine uputio tuženoj zahtjev za dostavu odluke; da je tužena opština podneskom broj: 02-053-11/14 od 18.07.2014. godine obavjestila tužioca samo o ukupnom broju i ukupnoj vrijednosti zaključenih ugovora o djelu za 2012. i 2013. godinu, pa kako tužena nije postupila po prvobitnom zahtjevu tužioca kojim je tražio da ima pristup informacijama traženih kopija ugovora o djelu, da se stoga tužilac 25.07.2014. godine obratio tuženoj sa zahtjevom za dostavu odluke u formi upravnog akta; da je pobijanim aktom načelnika tužene opštine Brod broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine, tužilac obaviješten da tužena nije u mogućnosti donijeti odluku u formi upravnog akta s obzirom da je tužilac izjavljivao žalbu na dopis od 07.04.2014. godine koji takođe nije donesen u formi odluke; da tužilac smatra da pobijani akt tužene broj:

02-053-11/14 od 08.08.2014. godine ima karakter konačnog upravnog akta. Tužilac predlaže, da se tužba uvaži u smislu odredbe člana 31. stav 3. ZUS-a i poništi osporeni akt načelnika tužene opštine Brod, broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine, i da se tužena obaveže da tužiocu naknadi troškove postupka, a koji se sastoje od sastava tužbe po A.T. u iznosu od 600,00 KM, paušala 25% u iznosu od 150,00 KM i PDV-a 17% u iznosu od 127,50 KM, te troškove sudskih taksa.

Tužena je, putem zakonskog zastupnika Pravobranilaštva Republike Srpske, SZ u Doboju, u odgovoru na tužbu, između ostalog navela; da ističe prigovor neblagovremenosti; prigovor aktivne legitimacije tužioca; da su navodi tužbe neosnovani, obzirom da je tužena shodno članu 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske tužiocu dostavila odgovor u formi dopisa dostavljanjem informacije-odgovora kojim ga je obavjestila o broju zaključenih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini, kao i o isplaćenim ukupnim iznosima po tim ugovorima, a uz poštivanje odredbi o izuzecima i zaštiti ličnih podataka druge ugovorne strane po tim ugovorima, jer nije imala pisanu saglasnost potpisnika ugovora da se njihovi podaci mogu davati u javnost trećim licima; da tužena smatra da u konkretnom slučaju predmet zahtjeva tužioca nisu prava, obaveze niti pravni interesi tužioca, nego pristup informacijama-dostava fotokopija svih ugovora o djelu zaključenih u 2012. i 2013. godini, a koji se tiču podataka trećih lica; da su prava lica sa kojima su zaključeni ugovori o djelu zaštićeni članom 6. Zakonom o zaštiti ličnih podataka ("Službeni glasnik BiH", broj: 49/06), a kojim je propisano da je cilj Zakona da se naročito osigura pravo na tajnost u pogledu obrade ličnih podataka koji znače bilo koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice na osnovu koje se može utvrditi identitet, te članom 4. istog Zakona kojim je propisano da kontrolor lične podatke obrađuje i čuva u formi koja dopušta identifikovanje podataka samo u periodu koji je neophodan za ispunjenje svrhe u koju su podaci ispunjeni, te da osigurava da se prikupljeni podaci koji su prikupljeni u različite svrhe ne objedinjuju ili kombinuju. Tužena predlaže, da se tužba odbaci ili odbije.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 109/05 i 63/11), zatim odgovor tužene strane, te cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta je vidno: da je tužilac, zahtjevom od 01.04.2014. godine kojeg je podnio opštini Brod, a koji zahtjev je u prilogu spisa, tražio dostavu informacija i kopije svih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini; da je tužilac upravnom organu zahtjev podnio kao udruženje građana u svoje ime, pozivom na član 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, te da je i tužbu ovom sudu tužilac takođe podnio kao udruženje građana; da je pobijana obavjest tužene broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine, kojim obavještava tužioca da nema uslova da tužena postupa u vezi zahtjeva tužioca broj 14-FOI (389) od 25.07.2014. godine kojim je tužilac zahtjevao da mu tužena dostavi odgovor u formi odluke drugostepenog organa, je po ocjeni ovog suda donesena u upravnom postupku koji je vodila tužena kao organ uprave, a u predmetu u kojem se rješava o javnopravnom ovlaštenju, a u konkretnom slučaju po zahtjevu tužioca kao udruženja građana, a bez ovlaštenja člana udruženja; da je tužba blagovremena obzirom da je protiv pobijanog akta tužene od 08.08.2014. godine podnesena putem PTT-a 05.09.2014. godine ovom sudu.

Odlučujući o tužbi tužioca protiv pobijanog akta tužene broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine, ovaj sud je presudom broj: 13 0 U 003181 14 U od 25. februara 2015. godine odbio tužbu tužioca te slijedom toga i zahtjev tužioca da mu tužena naknadi troškove postupka pred ovim sudom, a uz obrazloženje da je tuženi pravilno utvrdio relevantno činjenično stanje i to: da je tužilac upravnom organu zahtjev podnio kao udruženje građana u

svoje ime, pozivom na član 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, te da je zahtjevom tražio dostavu informacija i kopije svih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini; da je tužena opština, tužiocu dostavila odgovor u formi dopisa dostavljanjem informacije-odgovora kojim ga je obavjestila o broju zaključenih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini, kao i o isplaćenim ukupnim iznosima po tim ugovorima, te ga obavjestila da nema pisanu saglasnost potpisnika ugovora da se njihovi podaci mogu davati u javnost trećim licima te da slijedom toga, a zbog poštivanja odredbi o izuzecima i zaštiti ličnih podataka druge ugovorne strane po tim ugovorima, nije u mogućnosti udovoljiti zahtjevu tužioca u pogledu preostalog dijela zahtjeva- dostave tužiocu kopija svih ugovora o djelu, obzirom da traženi podaci predstavljaju povjerljive lične podatke trećih lica zbog čega je potrebna njihova saglasnost za dostavu traženih podataka; pa je sud postupajući po tužbi tužioca prihvatio da tužilac ima pravni interes tj. da postoji opšta procesna pretpostavka za zahtjev tužioca da sud postupa u konkretnoj upravnoj stvari odnosno da tužilac ima procesnu legitimaciju za vođenje konkretnog upravnog spora, ali da je postojanje pravnog interesa procesna pretpostavka za dopušteno suđenje u konkretnoj upravnoj stvari, a ne materijalno pravna pretpostavka za usvajanje tužbenog zahtjeva, zbog čega tužba tužioca i nije odbačena nego meritorno riješen spor tako što je tužba odbijena jer da tužilac u upravnom sporu nije dokazao da mu je povređeno ili ugroženo njegovo subjektivno pravo koje se na njega odnosi unutar onih zadataka koje ima pravo štiti, jer aktivna legitimacija zavisi od materijalnog prava koje se primjenjuje na određeno činjenično stanje, a da je na to osnovano ukazivala tužena.

Protiv pomenute presude broj: 13 0 U 003181 14 U od 25. februara 2015. godine tužilac je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje Vrhovnom sudu Republike Srpske, koji je odlučujući po zahtjevu svojom presudom broj: 13 0 U 003181 15 Uvp od 07. jula 2017. godine zahtjev tužioca uvažio, te presudu Okružnog suda u Doboju broj: 13 0 U 003181 14 U od 25. februara 2015. godine ukinuo i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje, uz obrazloženje da je tužena postupala po zahtjevu tužioca koji je podnesen u skladu sa članom 4. Zakona, ne osporavajući tužiocu pravo da može biti stranka u postupku, odobrila je pristup djelimičnoj informaciji, a odbila pristup preostaloj informaciji kao što je naprijed navedeno, zatim da tužilac ističe da je tužbu podnio kao udruženje građana u svoje ime, te da je u skladu sa članom 9. stav 3. Zakona o udruženjima i fondacijama Republike Srpske, stekao svojstvo pravnog lica upisom u Registar udruženja građana Bosne i Hercegovine, pod registarskim brojem Rg: 23/01, da nije pravilan stav suda da udruženje građana nema pravo da u svoje ime podnese tužbu, nego da može shodno članovima 2. stav 1. i 12. ZUS u upravnom sporu nastupati samo u ime svojih članova kada se zaštita prava, odnosno obaveza njenih članova kreće unutar onih zadataka koje ima pravo štiti, a da izvan toga udruženje građana nije aktivno legitimisano za tužbu, da u pobijanoj presudi učešće tužioca u prethodnom upravnom postupku nije razlog koji bi opravdao njegovu legitimaciju za podnošenje tužbe u svojstvu tužioca, da dati razlozi u obrazloženju presude za odluku iz njene izreke su nejasni i neprihvatljivi, zbog čega sadrži takve nedostatke da se njena pravilnost i zakonitost ne može ispitati, a kako tužilac u tužbi zahtijeva da mu se odobri pristup traženim informacijama tako da se poništi osporeni akt, da je potrebno ispitati da li su osporenim aktom učinjene povrede iz člana 10. ZUS, u vezi sa članovima 4, 7, 8, 9, 10 i 14. Zakona i ocijeniti pravno relevantne navode tužbe, da je u pobijanoj presudi to propušteno, zbog čega se zahtjev uvažava i presuda ukida, i predmet vraća na ponovno suđenje (stav prvi izreke), te da o troškovima postupka odluči sud (stav drugi izreke).

Postupajući po uputama Vrhovnog suda Republike Srpske, ovaj sud je u ponovnom postupku odlučivanja o tužbi tužioca protiv pobijanog akta tužene, broj: 02-053-11/14 od 08. avgusta 2014. godine, imao u vidu: da je tužilac, zahtjevom od 01.04.2014. godine kojeg je podnio opštini Brod, tražio dostavu informacija i kopije svih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini; da je tužilac upravnom organu zahtjev podnio kao udruženje građana u svoje ime, pozivom na član 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, te da je i tužbu ovom sudu tužilac takođe podnio kao udruženje građana, a u kojoj je naveo da lični podaci iz ugovora o djelu kao što su JMBG, broj tekućeg računa i adresa stanovanja nisu predmet interesovanja; da je tužena dostavila tužiocu odgovor u formi informacije kojim ga je obavjestila o broju zaključenih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini, kao i o isplaćenim ukupnim iznosima po tim ugovorima, a da nije postupila po preostalom dijelu zahtjeva jer nije imala pisanu saglasnost potpisnika ugovora da se njihovi podaci mogu davati u javnost trećim licima; da pobijana obavjest tužene broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine, kojim obavještava tužioca da nema uslova da tužena postupa u vezi zahtjeva tužioca broj 14-FOI (389) od 25.07.2014. godine kojim je tužilac zahtjevao da mu tužena dostavi odgovor u formi odluke drugostepenog organa, je po ocjeni ovog suda donesena u upravnom postupku koji je vodila tužena kao organ uprave, a u predmetu u kojem se rješava o javnopravnom ovlašćenju, a u konkretnom slučaju po zahtjevu tužioca kao udruženja građana; da je tužba blagovremena obzirom da je protiv pobijanog akta tužene od 08.08.2014. godine podnesena putem PTT-a 05.09.2014. godine ovom sudu; da tužena u pobijanom aktu broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine nije navela zakonski osnov za status izuzeća informacije u pravcu ličnih interesa koji se odnose na privatnost trećeg lica, da u pobijanom aktu tužene nije vidno da je tužena cijnila faktor javnog interesa, a što je u suprotnosti sa članom 5., 7, 8, 9, 10 i 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 20/01), a na što ukazuje i Vrhovni sud Republike Srpske u pomenutoj presudi broj: 13 0 U 003181 15 Uvp od 07. jula 2017. godine; pa je i po ocjeni ovog suda, na taj način učinjena povreda postupka koja je imala uticaja na rješenje stvari, zbog čega se tužba tužioca ukazuje osnovanom, pa navodi tužbe imaju uporište i u odredbi člana 194. i 197. stav 2. ZOUP-a, za poništenje pobijanog akta tužene.

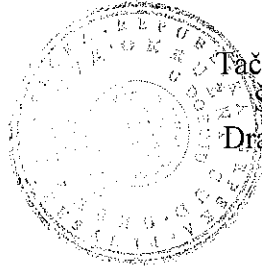
Sa navedenog, ovaj sud nalazi da su ispunjeni uslovi za pobijanje osporenog upravnog akta iz člana 10. stav 1 tačka 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima, te je valjalo na osnovu člana 31. stav 1. i 2. istog zakona odlučiti kao u prvom stavu izreke ove presude, tj. pobijani akt poništiti, kako bi tužena u ponovnom postupku otklonila nedostatke na koje je ukazano u ovoj presudi i u pomenutoj presudi Vrhovnog suda Republike Srpske, broj: 13 0 U 003181 15 Uvp od 07. jula 2017. godine, a vodeći računa i o ostalim navodima tužioca, kao i pravilnoj primjeni relevantnih odredbi materijalnog prava na koje je ukazano i u pomenutoj presudi Vrhovnog suda Republike Srpske, broj: 13 0 U 003181 15 Uvp od 07. jula 2017. godine.

Ovaj sud napominje da je i u ranijem toku postupka koji je prethodio donošenju presude broj: 13 0 U 003181 14 U od 25. februara 2015. godine, a i u postupku nakon donošenja pomenute presude Vrhovnog suda RS, prihvatio da tužilac ima pravni interes tj. da postoji opšta procesna pretpostavka za zahtjev tužioca da sud postupa u konkretnoj upravnoj stvari odnosno da tužilac ima procesnu legitimaciju za vođenje konkretnog upravnog spora, ali da je postojanje pravnog interesa procesna pretpostavka za dopušteno suđenje u konkretnoj upravnoj stvari, a ne materijalno pravna pretpostavka za usvajanje ili odbijanje tužbenog zahtjeva, zbog čega tužba tužioca i nije odbačena nego je o istoj odlučeno presudom.

Obzirom da je tužilac, na poziv ovog suda, a u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u RS, uplatio sudsku taksu na tužbu i presudu, u iznosu od po 100,00 KM kao i sudsku taksu na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke u iznosu od 200,00 KM, te da mu je pomenuti zahtjev za vanredno preispitivanje uvažen, kao i da je imao troškove oko sastava

tužbe po punomoćniku advokatu u iznosu od 877,50 KM od čega na ime sastava tužbe iznos od 600,00 KM, paušala u iznosu od 150,00 KM te PDV-a iznos od 127,50 KM, to je zahtjev tužioca u pogledu navedenih troškova osnovan, a što sve ukupno iznosi 1.277,50 KM, slijedom čega je i valjalo odlučiti kao u stavu dva izreke ove presude.

Predsjednik vijeća
Cocić Slobodanka

Tačnost otpravka ovjerava
Šef sudske pisarnice
Dragana Damjanić Jevtić

